

Nedsættelsen af en Kommission. Den 17. Februar 1902 fremkom der fra Regeringen et Forslag om Nedsættelsen af en Kommission, og 1ste Behandling fandt Sted den 19. Februar. Inden den Tid havde Socialdemokraterne forelagt deres Forslag om Arbejdsløshedskasser. (*Birck*: Om Arbejdsløshedskasser?). Nej, om Tilskud til arbejdsløse. (*Birck*: Til Fagforeningerne!). Til Fagforeningerne, ja, meget rigtigt, det anser jeg fremdeles for den rigtige Vej. Socialdemokraterne havde i November 1901 forelagt deres Forslag, Kommissionsforslaget, der var forelagt af Regeringen, blev anmeldt den 17. Februar, og 1ste Behandling fandt Sted den 19. Februar. Men først den 3. Marts kom den daværende Repræsentant for Randers listende med sit Forslag. Nu var han pludselig kommen i Tanker om, at der var noget at gøre der. Enhver, der sammenholder disse Datoer, maa ganske sikkert faa en Følelse af, at der var noget ganske mærkeligt derved. Naar Regeringen forelægger Forslag om Nedsættelsen af en Kommission, og der under Forhandlingerne om denne Kommissions Kommissorium sker en Tilføjelse om, at den skal beskæftige sig med Arbejdsløhedsspørgsmaalet, og man saa kommer med et Forslag vedrørende et enkelt Spørgsmaal, uagtet der ligger et Forslag derom paa Tingets Bord, og uagtet Kommissionen har faaet den Opgave at skulle beskæftige sig med Arbejdsløshedskasser, saa maa man have Lov til at gøre sig underlige Tanker derved. Jeg gjorde mig i alt Fald underlige Tanker derved. Disse Tanker ere udtrykte adskillige Gange udenfor denne Sal og her i Salen af det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds, og jeg er aldeles ikke bange for her ogsaa at udtale, at jeg ansaa det for en Demonstration, ikke for andet. Siden man nu anerkender Fagforeningerne, saa siger man: Lad dem staa, fordi man ikke kan rokke ved dem. Og saa siger man: Nu kommer hele Arbejdsløshedshistorien løbende, saa maa vi ogsaa hellere komme med og stille Forslag for at vise, at vi ogsaa ere med. Det er meget snildt gjort, men selv om det er gjort ved en trebenet Stol, er det trekantet gjort alligevel. Forslaget var ikke godt.

Det ærede Medlem gør sig jo bestandig til af, at det er hans og hans Partifællers Forslag, som Kommissionen har ranet — den har snuppet det, saadan fremstod det jo. Saa siger det ærede Medlem endvidere: Det ny i det er jo ikke andet end Fyldekalk, der er fyldt i det.

Det kommer skam an paa, hvad det er for Kalk, hvor kalkholdigt det er. Det meste af det, der var i det ærede Medlems Forslag, var Grus, der var ikke megen Sammenhæng i det. Det, som Kommissionen har foreslaaet, er dog betydelig holdbarere. Det hjælper jo ikke, naar man skal opføre et Hus, at sige: Her er Størrelsen af Huset, her have vi Ydergrænserne. Det er Indretningen, det kommer an paa. De Herrer have forsøgt at indrette et Hus, hvor der var Plads til — ja, lad os sige, der staaar 1,000 arbejdsløse udenfor, der skulle hjælpes, men der er kun Plads til 800 i Huset, og de 200 fattigste, de, der have faaet Fattigunderstøttelse, de, det netop skulde gælde, skulle blive udenfor. Det kalder jeg et skidt Forslag, et daarligt Forslag.

Saa siger det ærede Medlem, at det, at der i 1903 paa Valgtribunerne blev stillet Interpellationer til Rigsdagskandidaterne, var i Anledning af Højres Forslag. Oh, forfængelige Tanke dog! At tænke sig, at Fagforeningerne skulde stille Interpellationer til Rigsdagskandidaterne for at spørge, hvorledes de stillede sig til Højres Forslag! Det ligner alt det andet. Men jeg skal gøre opmærksom paa, at i 1906 stillede vi ogsaa Interpellationer (*Birck*: Vort Forslag var nemlig ikke gaaet igennem!) Nej, det var det nemlig ikke, og godt var det, at det ikke gik igennem, det var meget godt. Da stillede vi ogsaa Interpellationer, men det ærede Medlem har jo set, at i hele den Tid, Kommissionen har arbejdet, have vi ikke stillet vort Forslag, vi vilde ikke komme med Demonstrationer, naar der var nedsat en Kommission, der arbejdede paa det Spørgsmaal, som vi ønskede fremmet. Det er det faktiske Forhold, det kan ikke omstødes, vi have gjort, hvad vi kunne for at drive Sagen frem ved Forespørgsler, ved Andragender, ved Behandlinger, Møder o. s. v., men ikke paa den Maade som det ærede Medlem; der er ingen, der kan være i Tvivl om vor Stilling til Spørgsmaalet om Arbejdsløshedskasser, den kendte man paa Forhaand.

Det ærede Medlem var saa overordentlig indigneret over vor Presse, Socialdemokraternes Presse, dens Referater o. s. v.; det skulde forties, hvilken Guldgrube af social Forstand der havde ligget i det Forslag, som det ærede Medlem sammen med hans Partifæller havde forelagt her i Folketinget. Det skulde forties! Aa, Herregud dog, Arbejderne vide jo, hvad det var for noget Bras, det vide de meget godt, det have vi saamænd for-